

Μητροπολίτου Μόρφου Νεοφύτου

Για ν' αντιληφθούμε το μέγεθος και τη δύναμη της ακολουθίας των εγκαινίων ενός ναού θα σας διηγηθώ μια ιστορία που έγινε σε χωριό της μητροπόλεώς μας, το Σαράντι. Εκεί που η αγία Ελένη εμφανίστηκε σε μια γυναίκα που κατάγεται από το χωριό αυτό, που η εκκλησία του είναι αφιερωμένη στους Αγίους Κωνσταντίνο και Ελένη.

Η γυναίκα αυτή αντιμετώπιζε μια δύσκολη ασθένεια και μια μέρα της εμφανίζεται η αγία Ελένη και της λέει: «Θα σε κάνω καλά! Αλλά, έχω κι εγώ ένα πρόβλημα που χρειάζομαι τη δική σου βοήθεια». «Τι πρόβλημα έχεις εσύ, αγία μου Ελένη»; «Στο χωριό σου, ο ναός δεν εγκαινιάστηκε ποτέ. Θέλω να το πεις αυτό στον παπά, για να φροντίσει να γίνουν τα Εγκαίνια».

Όταν πλησίαζε η πανήγυρις των αγίων, 21 Μαΐου, πήγε, βρήκε τον ιερέα του χωριού, τον

μακαριστό σήμερα πατέρα Στυλιανό, και του το είπε. Ο παπάς την αποπήρε, λέγοντάς της: «Πήγαινε, κόρη μου, στη δουλειά σου. Η Εκκλησία μας είναι 400 χρονών. Πώς γίνεται να μην έχει Εγκαινία; Έχει τοιχογραφίες. Αν είδες έναν άγιο στο όνειρο σου, τώρα θα πιστεύουμε στα όνειρα»; Πράγματι, πρέπει να είμαστε επιφυλακτικοί στα όνειρα.

Οπότε, η γυναίκα ταπεινωμένη, σιωπηλή, έκανε υπακοή κι έφυγε.

Πέρασε ένας χρόνος και όταν πλησίαζε πάλι η εορτή των αγίων, η αγία της εμφανίστηκε για δεύτερη φορά. Αυτή τη φορά όχι στον ύπνο της και θυμωμένη της λέει: «Όταν έρθει ο δεσπότης να το πεις σ' αυτόν».

Έτσι, λοιπόν, στον εσπερινό των αγίων την ώρα της λιτανείας πρόσεξα πως η γυναίκα αυτή έκλαιγε, χωρίς σταματημό. Τη ρώτησα γιατί κλαίς και μου είπε να σου πω μετά. Είπαμε το «Δι' ευχών» και μου διηγήθηκε την εμπειρία της.

Τότε, εισήλθα στο ιερό μαζί με τον παπά και σηκώσαμε τα ενδύματα της αγίας τράπεζας, για να δούμε αν υπάρχει ο «ομφαλός» -όπως εμείς έχουμε ομφαλό, έχει και η αγία τράπεζα, γιατί είναι ζωντανό σώμα- που μέσα τοποθετούμε λείψανα μαρτύρων κατά τη διάρκεια των εγκαινίων ενός ναού. Να δούμε αν υπάρχουν οι τέσσερις οπές των ευαγγελιστών. Και βλέπουμε να μην υπάρχει τίποτα. Ήταν σκέτο μάρμαρο! Κοιτάξαμε και κάτω από την αγία τράπεζα αν υπάρχει το «φυτόν» όπως λέγεται. Διότι κάποιες παλαιές αγίες τράπεζες έχουν τοποθετημένα τα λείψανα των μαρτύρων σ' αυτή την οπή, στο «φυτόν». Δεν υπήρχε τίποτα που να δείχνει ότι ο ναός είχε εγκαινιαστεί κι έτσι ορίσαμε ημερομηνία για τα Εγκαινία.

Την ημέρα των Εγκαινίων και συγκεκριμένα τη στιγμή που έγινε η πλύση, ο ραντισμός και η χρίση με μύρο της αγίας τράπεζας και όταν είπαμε «Πρόσχωμεν» κι εψάλει τρεις φορές το «Αλληλούια», ευωδίασε η εκκλησία όλη. Δείγμα ότι η αγία Ελένη ευαρεστήθηκε από την πράξη των Εγκαινίων.

Πόσο οι άγιοι μας είναι ζωντανοί μέσα στη ζωή μας! Πόσο φροντίζουν τις εκκλησίες τους και πόσο φροντίζουν όλα να γίνονται σύμφωνα με την τάξη που όρισαν οι Πατέρες της Εκκλησίας μας. Καταλαβαίνουμε έτσι και το νόημα της «οπισθάμβωνος ευχής», την οποία ο ιερέας πριν από την απόλυση λέει μεγαλόφωνα: «Ο ευλογών τους ευλογούντάς σε, Κύριε,

και αγιάζων τους επί σοι πεποιθότας, σώσον τον λαόν σου και ευλόγησον την κληρονομίαν σου. Το πλήρωμα της Εκκλησίας σου φύλαξον. Αγιάσον τους αγαπώντας την ευπρέπειαν του οίκου σου. Συ αυτούς αντιδόξασον τη θεϊκή σου δυνάμει και μη εγκαταλίπης ημάς τους ελπίζοντας επί σε».

Ας μην ξεχνούμε ότι εγκαινιάζουμε ναούς για να ανακαινίζουμε τους εαυτούς μας. Οι ναοί από μόνοι τους είναι πέτρες και πηλός. Από τη στιγμή όμως που αυτές οι πέτρες και αυτός ο πηλός, μετέχουν της ενέργειας του Αγίου Πνεύματος και ενώνεται το κτιστό με το Άκτιστο, η δημιουργία με τον Δημιουργό, μπορούμε κι εμείς να μεταβληθούμε, να ανακαινισθούμε και να μεταμορφωθούμε. Κι αυτό γίνεται σιγά-σιγά. Η χάρις του Αγίου Πνεύματος μας μεταμορφώνει διακριτικά και ανεπαίσθητα. Και μεταμορφωνόμαστε όταν μετέχουμε στα μυστήρια της Εκκλησίας μας, εξαιρέτως δε στο μυστήριο της θείας Ευχαριστίας. Αυτό να είναι η έγνοια της ζωής μας, για τη ζωή μας την αιώνιον. Αμήν!

*** Απομαγνηματοφωνημένο απόσπασμα κήρυγμα σε Εγκαίνια Ναού**